

UZASADNIENIE

wyroku z 14 stycznia 2020 r.

Powódka U. C. wnosila o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za odwołanie lotu z L. do W. (pozew – k. 2-9).

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa powołując się na fakt, że odwołanie lotu nr LO 22 z L. do W. z dnia 16 czerwca 2018 r. było spowodowane nadzwyczajną okolicznością tj. wadą fabryczną silnika i koniecznością oczekiwania na nowy silnik (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 36-39).

1. Stan faktyczny:

U. C. miała wykupione bilety na lot nr LO 22 z L. do W. i lot nr LO 393 z W. do H. na 16 czerwca 2018 roku. Oba loty miały być wykonywane przez pozwanego (bezsporne, potwierdzenie rezerwacji - k. 13,15; karta pokładowa – k. 14, 16-17).

Rejs nr LO 22 został odwołany (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Przyczyna odwołania lotu LO 22 w dniu 16 czerwca 2018 r. była związana z wykrytą 28 maja 2018 r. usterką silnika i oczekiwaniem na nowy silnik. Samolot Boeing 787-800 D. mający wykonać lot LO 22 został poddany badaniu boroskopii, po którym został wycofany z eksploatacji 28 maja 2018 r. na skutek wykrycia pęknięcia łopatkki sprężarki. Konieczna była wymiana silnika, gdzie okres naprawczy silnika z założenia producenta trwa 65 dni (dowód: zeznania świadka T. W., protokół z rozprawy – k. 96v-97).

U. C. za pośrednictwem pełnomocnika wezwała (...) w W. do zapłaty pismem, które doręczono pozwanemu 15 kwietnia 2019 roku. W wezwaniu wyznaczono termin 7 dni na zapłatę odszkodowania (wezwanie do zapłaty - k. 19-20, dowód nadania - k. 21, wydruk z systemu śledzenia przesyłek - k. 22-23).

2. Ocena dowodów

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone w toku postępowania dokumenty, których moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu oraz na podstawie twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd pominął dowód z opinii biegłego z zakresu lotnictwa, bowiem albo okoliczność na którą został on zgłoszony (ustalenie, że wada silnika stanowiła wadę produkcyjną) została już wykazana innymi dowodami, a ponadto powódka nie kwestionowała tej okoliczności, lub też okoliczności, które miał stwierdzić biegły wkraczały w materię zarezerwowaną dla sądu (potwierdzenie nadzwyczajnej okoliczności, podjęcie „wszelkich racjonalnych środków w celu zminimalizowania opóźnienia”).

3. Ocena prawna

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Źródłem roszczeń powódki była umowa przewozu lotniczego zawarta z pozwanym (...) S.A. w W.. Na jej podstawie miał być realizowany lot nr LO 22, w dniu 16 czerwca 2018 r. na trasie z L. do W..

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

- a) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;
- b) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);
- c) mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:
 - i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...)) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Ochrona na podstawie przepisów powołanego Rozporządzenia obejmuje pasażerów lotów regularnych, oraz pasażerów lotów nieregularnych, w tym lotów stanowiących część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia nr 261/2004). Do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów traktuje się jak pasażerów odwołanych lotów (wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07). Dla wszystkich lotów poza wspólnotowych o długości ponad 3.500 kilometrów odszkodowanie wynosi 600 euro.

Przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 7 Rozporządzenia nr 261/2004; wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07). Rozporządzenia nie stosuje się do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy zniżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie. Jednakże, ma ono zastosowanie do pasażerów posiadających bilety wydane przez przewoźnika wycieczki lub operatora wycieczki w ramach programu lojalnościowego lub innego programu komercyjnego (artykuł 3 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004).

Niekwestionowany pozostawał fakt, że lot nr LO 22 realizowany przez pozwanego w dniu 16 czerwca 2018 r. z L. do W., w którym miała uczestniczyć powódka, był odwołany. Nie budziło przy tym wątpliwości, że przedmiotowy lot nie miał charakteru wspólnotowego, a odległość liczona metodą po ortodromie, pomiędzy lotniskiem w L. a portem lotniczym w W. wynosiła powyżej 3.500 kilometrów. Taka odległość uprawnia powódkę do dochodzenia odszkodowania w wysokości 600 euro.

Pozwany natomiast podnosił, że przyczyną odwołania lotu była wada produkcyjna silnika samolotu, który miał wykonać skarżony lot. Pozwany wskazał, że 28 maja 2018 r. wykonywał na samolocie dedykowanym do wykonania rejsu LO 22 inspekcję ultradźwiękową drugiego stopnia sprężarki średniego ciśnienia prawego silnika samolotu. W tym konkretnym przypadku stwierdzono uszkodzenie, a samolot utracił zdolność do lotu. Silnik musiał zostać

zdemontowany i odesłany do producenta. Pozwany oczekiwał na nowy silnik, jednak zmuszony był odwołać rejs 4 dni przed operacją.

Powódka nie kwestionowała, że ujawniona wada była wadą fabryczną. Prawdą jednak jest, co podkreślała powódka, że pozwany już w kwietniu 2018 r. otrzymał od producenta silników R. R. dyrektywę i biuletyn, nakładające ograniczenia na wykorzystanie samolotów typu D. w związku z ujawnieniem wady projektowej silników. Dyrektywa wskazywała na konieczność przeprowadzenia kontrolnych inspekcji samolotów celem wykrycia ewentualnych wad, które to inspekcje pozwany podjął.

Okoliczności powyższe nie budzą wątpliwości sądu. Niemniej pozwany jako bezpośrednią przyczynę opóźnienia spornego lotu podawał uziemienie samolotu 28 maja 2018 roku, w wyniku inspekcji i konieczność oczekiwania na nowy silnik. Pozwany, ze względu na niedostępność silnika, zmuszony był odwołać rejs na 4 dni przed planowanym lotem.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, aby podjął wszelkie możliwe środki mające zapobiec odwołaniu lotu. Pomimo tego, że wiedział już, jak wynika z zeznań świadka, że okresy naprawcze silników z założenia producenta trwają 65 dni, to można stwierdzić, że już w dniu 28 maja 2018 r. – kiedy dowiedział się o usterce wynikającej z wady projektowej w samolocie dedykowanym do odbycia rejsu LO 22- miał świadomość długiego okresu oczekiwania na nowy silnik, który nie przybędzie do czasu planowanego odbycia lotu LO 22 w dniu 16 czerwca 2018 r. Pozwany mógł już wówczas rozpocząć procedurę poszukiwania alternatywnych rozwiązań, czego jednak – jak wynika z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie - nie uczynił.

Powód, co prawda, dołączył maile wskazujące na to, że pracownik pozwanego poszukiwał możliwości pozyskania dodatkowych samolotów. Jak wynika z dołączonych wiadomości, w dniu 29 maja 2018 r. dokonano 29 zapytań o możliwość leasingowania dodatkowych samolotów na loty wykonywane w okresie od 1 do 30 czerwca 2018 r. (k.69). W ocenie Sądu powyższe nie może stanowić próby podjęcia racjonalnych środków. Zgodzić się należy z twierdzeniem pozwanego, że z przedstawionej komunikacji mailowej nie wynika, aby dotyczyła ona lotu LO 22 z 16 czerwca 2018 r., a ogólnie jedynie możliwości pozyskania zastępczych samolotów w danym przedziale czasowym.

Wobec powyższego stanowisko pozwanego dotyczące możliwości zastosowania wyłączenia odpowiedzialności na podstawie regulacji art. 5 ust. 3 Rozporządzenia, mając na uwadze zabrany w sprawie materiał dowodowy, nie znalazło jednak akceptacji Sądu. Tym samym zakłócenie, które wystąpiło w przedmiotowej sprawie wpisuje się w ramy normalnego funkcjonowania przewoźnika lotniczego i spowodowane jest brakiem organizacji oraz funkcjonowania przewoźnika, a nie nadzwyczajnymi okolicznościami.

W związku z niezgłoszeniem przez stronę pozwaną innych zarzutów mających na celu wykazanie niezasadności powództwa Sąd uznał, że powódce należy się zryczałtowane odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt c Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku, w objętej pozwem wysokości 600 euro tytułem odszkodowania za odwołanie lotu LO 22, o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

O odsetkach od należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Pozwany otrzymał przedsądowe wezwanie do zapłaty 15 kwietnia 2019 r. (k. 23). Z uwagi na określony 7 dniowy termin na spełnienie świadczenia, zasadnym było zasądzenie odsetek od 23 kwietnia 2019 r. oddalając powództwo jedynie w zakresie żądania zasądzenia odsetek od 16 czerwca 2018 r.

4. Koszty

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd wydał w pkt 3 wyroku, w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze fakt, iż pozwany nie ostał się ze swą obroną w jakimkolwiek zakresie, zobowiązany jest do zwrotu powódce kosztów procesu. W niniejszym postępowaniu na koszty, jakie poniosła powódka składają się: opłata od pozwu w kwocie 100 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym w wysokości 900 zł ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie 1017 zł.

sędzia M. R.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.